

ringsloven, jfr. Bestemmelserne i Forslagets § 34.

Til § 4.

I Lighed med Bestemmelsen i Militærinvalidelovens § 4, henlægges Administrationen af Sager om Erstatning i Henhold til Afsnit 1 til Direktoratet for Ulykkesforsikringen.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til Militærinvalidelovens § 5 med ganske enkelte Ændringer, bl. a. nødvendiggjorte derved, at Erstatningsraadet er Ankeinstans med Hensyn til Direktoratets Afgørelser i Henhold til § 5, Stk. 1, Nr. 1, jfr. Forslagets § 6, Stk. 1.

Til § 6.

Paragraffen, hvori de nærmere Regler for Anke fastsættes, svarer til § 6 i Militærinvalideloven med følgende Afgørelser:

Direktoratets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person omfattes af Reglerne i dette Afsnit, skal, i Mod sætning til Militærinvalidelovens tilsvarende Bestemmelse, hvorefter Anke sker direkte til Socialministeren, kunne indankes for Erstatningsraadet, der er særlig sagkyndigt med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet der, saaledes som det fremgaar af § 58, i Raadet sidder Repræsentanter for Frihedsbevægelsen. Man har dog anset det for rigtigst, at de af Erstatningsraadet truffne Afgørelser af dette Spørgsmaal — ligesom de af Erstatningsraadet i Medfør af § 1, Stk. 3 truffne Afgørelser — skal kunne indankes for Ministeren for særlige Anliggender, medens man ikke har fundet det nødvendigt at give Mulighed for at indanke disse Afgørelser for Domstolene.

Af Hensyn til Karakteren af de Sager, der er Tale om, har man anset det for hensigtsmæssigt at foreslaa, at Ulykkesforsikrings-Raadet ved Behandlingen af Sager i Henhold til nærværende Afsnit tiltrædes af 2 Repræsentanter, der udpeges af Frihedsbevægelsens Samraad og beskikkes af Ministeren for særlige Anliggender.

Ulykkesforsikrings-Raadets Afgørelse af det i § 5, Stk. 1, Nr. 5, omhandlede Spørgsmaal om, hvorvidt der skal foretages Fradrag i Erstatningsydelse i Henhold til § 3, Stk. 2, og § 34, Stk. 3, er endelig.

De særlige Bestemmelser om Ankefrister i Militærinvalidelovens § 6, Stk. 4, for erstatningsberettigede, der opholder sig paa Færøerne eller udenfor Danmark, er afløst af en Bestemmelse om, at vedkommende Ankeinstans kan dispensere fra Fristerne, naar særlige Omstændigheder taler derfor.

Til §§ 7—12.

Bestemmelserne svarer til §§ 7—11 og 13 i Militærinvalideloven med ganske enkelte Ændringer, begrundet i Forholdenes Forskellighed eller i redaktionelle Hensyn. En til Militærinvalidelovens § 12 svarende Bestemmelse er optaget i Lovforslagets § 67.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til Militærinvalidelovens § 14. Dog mener man, at der under Hensyn til de særlige Forhold, der har foreligget, ikke er Grundlag for at begrænse den Tid, i hvilken der kan ydes de paagældende særlige Hjælpemidler og Sygebehandling. Er saadanne Hjælpemidler og Sygebehandling nødvendige senere, bør de paagældende ikke være udsat for økonomiske eller andre Vanskeligheder i den Anledning, men de bør have en ubetinget Ret til at opnaa dem fra Direktoratet. Endvidere foreslaas den Ændring i Forhold til Militærinvalidelovens § 14, Stk. 2, at vedkommende Sygekasse (Sygeforening) endeligt afholder den Del af Udgifterne ved Sygdomsbehandling, som det i Henhold til dennes Vedtægter paahviler den at yde.

Til § 14.

Bestemmelsen svarer til Militærinvalideloven § 15.

Til § 15.

Med Hensyn til Erstatningsniveauet — $\frac{4}{5}$ — henvises til de indledende Bemærkninger. Opmærksomheden henledes paa, at der ved Fastsættelsen af Dagpengene ikke gælder noget Minimum for Aarslønnen, jfr. herved Forslagets § 31, Stk. 2, saaledes at der, for ikke at fratage de paagældende det fornødne økonomiske Incitament til at genoptage Arbejdet i den Udstrækning, dette er muligt, i alle Tilfælde bliver Tale om en Reduktion af Indtægten ved Dagpengenes Fastsættelse.

Ifølge Militærinvalidelovens § 16, Stk. 2, kan Direktoratet, naar Forhol-